

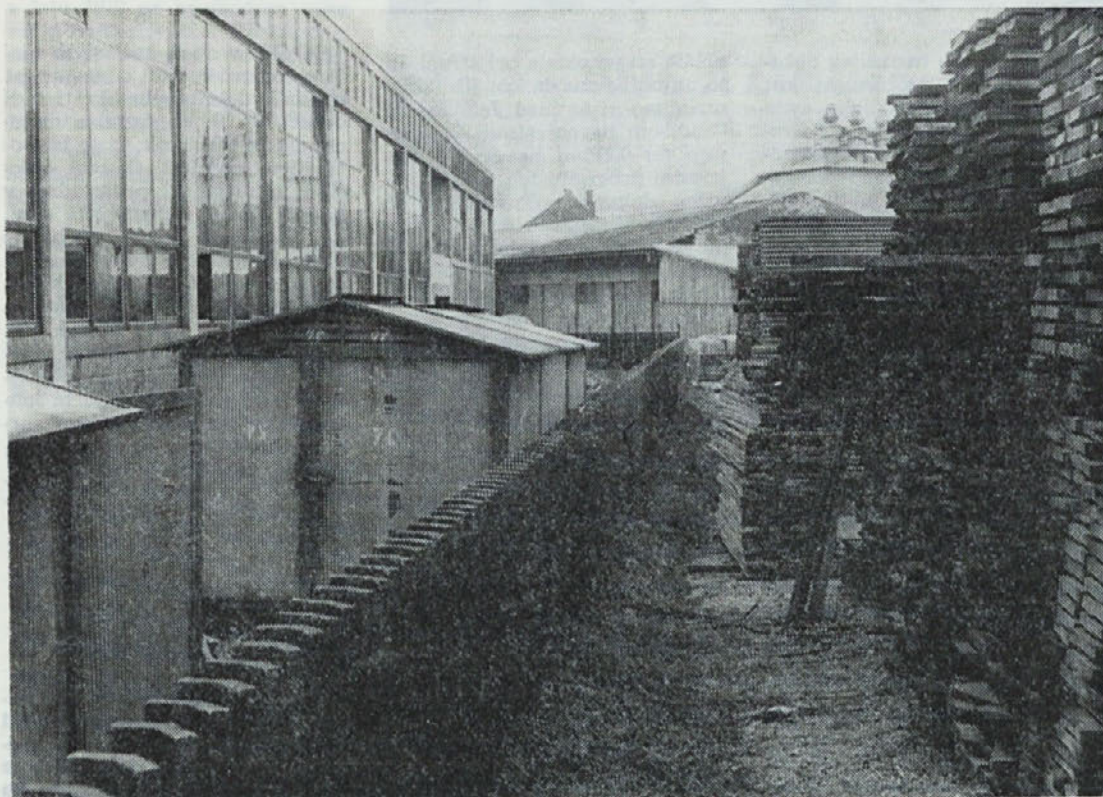

Obisk delovne skupine CK ZKS v Jelovici

Dvomesečni rok za Jelovico in Gradis

Razvojni programi delovnih organizacij članic GLG v škofjeloški občini, sodelovanje med njimi, izgradnja industrijske cone na Trati, opredelitev nosilca montažnih objektov, kje primarna proizvodnja. Po vsej Sloveniji je po akciji zaključnih računov, katerih naloga je bila preverjanje vpliva delavcev na poslovanje svojih temeljnih organizacij, stekla še akcija, ki naj bi prinesla razčiščevanje nekaterih najbolj žgočih problemov, ki tarejo posamezne delovne organizacije v občini, kot seveda tudi druge probleme, ki utegnejo pomembneje ogrožati normalno razvojno pot teh temeljnih organizacij. Tudi te obiske je organiziral CK ZKS. V sleherni občini v Sloveniji se mude posebne delovne skupine tega organa, ki poskušajo reševati prej omenjene probleme. Tako so pred dnevi obiskali tudi Jelovico, kjer so se zbrale na sestanek članice SOZDa GLG iz škofjeloške občine, Torej Alpes, Gradis LIO Škofja Loka in Jelovica.

Nadaljevanje na 2, strani

Na desni Jelovica, na levi Gradis. V sredini pa ograja, ki bi jo bilo kaj lahko podreti v eni uri ali dveh. Samo tistih plotov v glavah pa se ne da tako hitro. Rok za to pa je sedaj dva meseca. Bo odstranjena, ali ne?

Ob dnevu OF in delavskem prazniku
1. MAJ-u iskrene čestitke

Uredništvo

Boj za kupce

Zvezni izvršni svet je pred dnevi sprejel nove pogoje za dajanje potrošniških posojil. V našem glasilu smo jih že napovedovali, ker nikakor ne pomenijo za Jelovico posebno dobro novico. Spremembe, spremenili so se predvsem dinarski pologi, bodo zagotovo povzročile nekatere pomembne premike v potrošnji. Tako se je polog za stavbno pohištvo povečal sedaj od prejšnjih 10 odstotkov na 20 odstotkov, kar z drugo besedo pomeni, da bo moral kupec pri nakupu stavbnega pohištva prispevati precej več denarja. S tem pa se je, malo ostro rečeno, že začel ponovni boj za kupca, katerega v tej branži ni bilo kar tri leta.

Večji dinarski polog namreč nujno potegne za sabo celo vrsto pogojev, ki jih bo kupec najprej iskal. Na prvem mestu je zagotovo dobavni rok. Delovna organizacija, ki bo uspela dobavne roke, ti so povsod tudi po tri mesece za nekatere vrste najbolj iskanega stavbnega pohištva, skrajšati, bo uspešneje prodajala kot ostale. Seveda pa je slednje odvisno predvsem od delavcev v proizvodnji. Letni načrt, ki je sestavljen na podlagi cele vrste dejavnikov, med njimi je tudi povpraševanje, bo treba mesečno točno izpolnjevati. To pa je seveda potem zagotovilo, da bo kupec dobil točno določenega dne svoje željeno okno, vrata, podboje in ostalo kar je izdelek Jelovice.

Res bi bilo črnogledo napovedovati, da se ti pogoji utegnejo v prihodnje še poslabšati, pa vendar bi kazalo s kupci stalno delati tako, kot da se utegnejo. Stavbno pohištvo je namreč izdelek, ki se prodaja tudi prek reklame sosedu. Po principu »dober glas seže v deveto vaso«. Zakaj ne bi zatorej bila Jelovica tista, ki se ji sedanji ukrep in tudi morebitni kasnejši ne bi preveč poznali. Da se to ne bi zgodilo, pa je potrebna prizadevnost vseh zaposlenih.

J. Č.

Dvomesecni rok za Jelovico in Gradis

GRADIS — JELOVICA

Nadaljevanje s 1. strani

SREDNJEROČNI PROGRAM JELOVICE DO LETA 1985

Osnova pogovora so bili odnosi znotraj GLG in pa razvojni program Jelovice za naslednje srednjeročno obdobje do leta 1985. Predsednik kolegijskega poslovodnega organa tovariš Tolar je pojasnil, kaj je bilo doslej narejenega v okviru te sestavljene organizacije. Predvsem je poudaril, da je dogovor prinesel precej dobrih strani, med ka-

V GLG je skupno zaposlenih več kot 200 ljudi z visoko ali višjo izobrazbo. Kot je dejal sekretar medobčinskega sveta ZK za Gorenjsko Zdravko Krivina, je to tak možganski trust, da bi na vsak način moral rešiti še pomembnejše naloge, kot pa je sodelovanje in delitev dela med članicami GLG. »Ne vem,« je dejal tovariš Krivina, »občutek imam, da vsi ti ljudje ne delajo na pravih mestih, da so zato premalo kreativni in izkoriščeni. Mišlim, da je v tem primeru, če se to res dogaja, bilo škoda denarja, ki ga je družba vložila v njihovo izobraževanje, če sedaj tega svojega znanja ne prelivajo v proizvodnjo.« To je naloga, ki jo v GLG morate na vsak način razrešiti.«

tere gre brez dvoma šteti tudi številne novosti, kot na primer v tovarni Aero Celje v Medvodah, v Alplesu, pa Žitju in Jelovici. Seveda je najbolj pomembno da so se vse te nove tovarne in izboljšave lahko uresničile le zato, ker je bilo za vse članice GLG zagotovljeno dovolj lesa. Tudi obe gozdni podjetji sta lahko pomembno povečali svojo sečnjo, saj je bilo s skupnim denarjem članic GLG vloženo vsako leto 15 milijonov dinarjev v nove gozdne ceste. Vendar pa kot je sam dejal, se je premalo naredilo na tistem delu sporazuma med članicami GLG, ki govori o delitvi dela in nosilcih posamezne proizvodnje.

Sem nekako sodi tudi obrazložitev srednjeročnega načrta Jelovice do leta 1985, ki jo je po-

»Če se med sabo ne morete sporazumeti,« je dejal tovariš Košir, »potem pomeni, da je med vami veliko medsebojnega nezaupanja. To pa, če misel razvijam naprej, pomeni tudi, da je med vami nezaupanje v naš sistem, to je sistem neposredne demokracije. Vprašam vas, kdo je za vse to kriv?«

dal glavni direktor Tine Kokelj. O njem vam bomo lahko več in obširneje pisali v drugih številkah glasila, tokrat pa naj omenimo, da načrtuje Jelovica razvoj v tri glavne smeri, ki bodo seveda temeljile na specializaciji posameznih temeljnih organizacij in pa na kooperaciji z lesnimi in drugimi delovnimi organizacijami. Te smeri bodo: gradbeništvo, lesna industrija in trgovina. Vendar pa vsi ti načrti

najbolj zahtevajo razrešitev nekaterih osnovnih problemov, kot so izgradnja industrijske cone na Trati, ureditev odnosa z Gradisom glede primarne proizvodnje in pa tudi dosledno spoštovanje nosilcev programa montažnih hiš, ki je v tem primeru v okviru GLG določen za Jelovico. Vse naštetu pa seveda tesno sega na neurejen odnos med najbližjima sosedoma to je Gradis LIO Škofja Loka in Jelovico.

INDUSTRIJSKA CONA

To cono bo treba na vsak način izgraditi. Iz nje naj bi se umaknili Loka, Peks in nekatere zasebniki. Na ta način bi bil mogoč boljši razvoj lesne industrije, saj bi na majhnem prostoru potem lahko resnično načrtovali in programirali celotni delovni postopek od primarne predelave, to je žaganja, pa do končnega izdelka, to je stavbnega pohištva, montažne hiše ali česa drugega kar bo pač sodilo v proizvodni program obeh — Gradisa in Jelovice. Pri tem je seveda najpomembnejše, kako se bo rešilo vprašanje skupne žage, za katero se v obeh delovnih organizacijah ve, da bo na tem prostoru stala ena sama. Stati pa ne more nikjer drugje, ker na primer nekatera mesta, kot Kranj, ne puste vožnje težkih tovornjakov s hlodovino skozi mesto. Pri tej žagi pa se je zataknilo in odkar se povsod zavedajo, da bo taka ali drugačna odločitev morala pasti je prišlo, če bi rekli po zunanje politično, do »ohlaiditve odnosov«, med obema stranema. Ne eni ne drugi nočejo popustiti. Zago hoče imeti.

NEODLOČNOST GLG

Sestavljena organizacija je bila ustanovljena z namenom, da bi se v njej članice dogovarjale in sporazumevale. Vendar lahko povsem mirno zapišemo, da je svojo vlogo uresničila le delno. Čeprav v njej delujejo vsi politični organi, skupni delavski svet in še cela vrsta drugih odločilnih dejavnikov je v vseh štirih letih večina najpomemb-

nejših stvari ostala pri strani. In to najbolj perečih, kot jih lahko označimo tiste med Jelovico in Gradisom na eni strani in Jelovico ter LIPom na drugi. Proizvodni programi teh treh se namreč deloma pokrivajo in le premalo »krepki« roki in kot je na sestanku tudi dejal vodja delovne skupine tovariš Martin Košir, so predvsem komunisti premalo zavzeto zagovarjali stališča, ki bi delavcem v teh kolektivih zagotavljala boljšo in trdnjšo prihodnost. V okviru GLG je bilo vse preveč popuščanja in če hočete bojzani, da se ne bi zamerili nobeni strani. Posledica pa je sedaj ta, da Jelovica in Gradis nikakor ne moreta najti skupnega jezika za lesno industrijsko cono.

Akcije na vseh nivojih

Plan za leto 1979 je sprejet. Kljub dolgotrajnemu procesu od priprave, ki so se pričele že v mesecu oktobru, čestega spreminjanja med samo izdelavo, je bil na začetku marca sprejet na vseh delavskih svetih TOZD in DSSS. Novost za letošnje leto je tudi v tem, da se je prvič sprejelo plan delovne skupnosti skupnih služb, tako, da bo njihov dohodek odvisen tudi od rezultatov njihovega dela.

Če je bil plan sprejet, je tedaj naša osnovna naloga in dolžnost, da planske cilje dosegamo, kajti le tako bomo prišli do hitrejšega napredka in višjega življenjskega standarda.

Kaj nam nalaga plan za leto 1979? Že v eni prejšnjih številk je bil kolektiv seznanjen z osnovnimi smernicami in nalogami, ki naj bi jih izpolnili v letu 1979. Ena od pomembnejših ugotovitev letošnjega plana je, da bodo rezultati izključno odvisni od nas samih, od našega prizadevanja in uspešnejšega gospodarjenja. Verjetno je marsikomu znano, da so bili dobri rezultati v letu 178 precej pogojeni z novimi cenami in ugodno

Na sestanku je bilo iz ust predstavnikov Gradisa slišati, da se pri njih vsi zavedajo, da v lesni coni mora stati ena sama žaga, da tudi dva proizvajalca istih montažnih objektov nikakor ne bi mogla uspešno delati na tako majhnem prostoru. Tudi predstavniki Jelovice, v obeh primerih so to bili delavci iz proizvodnje, komunisti, so zatrjevali isto. Vendar med njimi ni bilo pravih direktnih pogovorov za kar so po mnenju članov delovne skupine CK ZKS predvsem odgovorni vodilni delavci v obeh kolektivih. Zato pa bo prihodnost verjetno precej drugačna.

V razpravi je sodeloval tudi tovariš Pintar Ciril iz Jelovice. Med drugim je dejal: »Meni je vseeno, kje kdo dela. Zame je važno le to, da bi od skupnega dela imeli vsi korist. Če pa bi delali slabo bi pač vsi imeli tudi škodo. Vendar sem prepričan, da se to drugo ne bi dogajalo. Zatorej, uredimo že enkrat to stvar.«

OO ZK v obeh kolektivih morata namreč oceniti odgovornost vodilnih delavcev in hkrati tudi doseči, da se bo čez dva meseca, tak je torej rok, ki je bil postavljen, sprejela skupna odločitev o primarni proizvodnji v bodoči lesno industrijski coni, pa tudi vse ostale probleme med obema organizacijama je treba v tem času rešiti. Kako, na kakšen način, to je stvar delavcev samih. Tako kratek rok pa je predvsem zato, ker je pred vrati novo srednjeročno obdobje in vsako zavlačevanje bi lahko resno ogrozilo socialno varnost zaposlenih, ki je seveda najbolj odvisna od prihodnosti, ki jo je na vsak način treba določiti.

J. Cadež

Drugače pa je z našimi cenami. Vsakdo, dnevno občuti, do kakšnih sprememb prihaja na trgu. Cene so v nenehnem porastu. V planu je predvideno, naj bi se cene repromateriala v letu 1979 dvignile v povprečju za 13 odstotkov. Pri nekaterih materialih je ta meja že dosežena v 1. tromesečju. Cene naših proizvodov pa so se le malenkostno dvignile, toliko kot je nam še dopuščal samoupravni sporazum.

Torej naša naloga v letu 1979 mora biti predvsem v smeri odkrivanja in iskanja notranjih rezerv, znotraj delovne organizacije. Boljši rezultati ali vsaj taki, kot smo jih predvideli s planom so odvisni izključno od nas samih. V ta namen smo si tudi zadali posebne naloge v akcijskem programu, ki naj bi veljal za slehernega člana našega kolektiva. Vsakdo naj bi s svojimi akcijami, znanjem, strokovnimi izkušnjami, boljšim in racionalnejšim delom, prispeval k boljšim rezultatom, k uspešnejšemu poslovanju.

Osnovne naloge, ki jih plan za leto 1979 postavlja, so sledeče:

1. Fizični obseg proizvodnje se mora povečati za 7 %.
2. Produktivnost dela naj se poveča za 6 % ob dovoljeni rasti zaposlenosti za 3 %. Ker se v letu 1979 ne predvideva neke večje modernizacije tehnologije, naj bi se navedena rast dosegla izključno z boljšim izkoriščanjem delovnega časa in večje intenzivnosti dela.
3. Posebno vprašanje v planu se daje pospeševanju izvoza. Naš plan predvideva izvoz v vseh TOZD. Vrednost izvoza naj bi znašala 7 % na celotno prodajo.
4. Večina prodaje naj bi bila usmerjena preko lastne trgovske mreže in to za okoli 93 %, ali 50 starih milijard, kar je za 31 % več kot v letu 1978.
5. Kljub precejšnjemu povečanju proizvodnje in prodaje pa se iz plana ugotavlja minimalna akumulacija zaradi znatno povečanih stroškov proizvodnje.
6. Na področju osebnih dohodkov se predvideva naj bi se v primerjavi z lanskoletnimi povečali za 16 %. Vendar pa bo povečanje odvisno le od rezultatov našega dela ter boljšega in uspešnejšega poslovanja.

Nakazanih je le nekaj osnovnih elementov, ki jih nam nalaga plan, vendar kot je razvidno, ne bo preveč ugodnih rezultatov. Zato so bili na sejah DS TOZD in DSSS sprejeti akcijski ukrepi, katerih osnovna naloga bi bila izboljšati rezultate. Katere so glavne naloge?

Osnovni namen akcijskega programa je dosegati tisto, kar je načrtano z letnim planom, oziroma ustvariti več sredstev, kot jih nam daje plan ob predpostavki, da bo dosežen, kajti vse naše TOZD imajo velike želje po izpopolnjevanju in modernizaciji obstoječe tehnologije in novih investicijskih naložbah. Zato bo potrebno aktivirati vse sile pri odkrivanju notranjih rezerv, s ciljem zmanjšanja stroškov oziroma povečanja dohodka. Da no-

tranje rezerve obstojajo, je razvidno iz posameznih programov TOZD, potrebno jih je le aktivirati. Kar pa bo predvsem odvisno od vodstva TOZD in strokovnih služb. Pomembno vlogo naj bi pri tem odigrale tudi družbeno politične organizacije.

Naloge, ki jih nalaga akcijski program gredo predvsem v sledečih smereh:

1. Povečati fizični obseg proizvodnje, predvsem na račun boljšega izkoriščanja delovnega časa in organizacije dela v neposredni proizvodnji.

2. Zmanjšati direktne stroške proizvodnje (material in delo) predvsem na račun racionalnejšega trošenja v smeri zmanjšanja potroškov materiala.

3. Zmanjšanje indirektnih stroškov proizvodnje, s tem, da se daje večji poudarek osebnim odgovornosti nastalih tovrstnih stroškov.

Akcijski program vsekakor nakazuje pozitivna stremjenja v smeri večanja akumulativne in reproduktivne sposobnosti posameznih TOZD in celotne delovne organizacije. Najpomembnej-

še pri celotnem akcijskem programu je, oziroma osnovni cilj mora biti v tem, da se v akcijski program aktivno vključi sleherni član delovnega kolektiva ter s svojimi predlogi pripomore k boljšim poslovnim rezultatom, kajti le tako bo poleg primernih osebnih dohodkov še vedno ostal del za modernizacijo tehnologije in nove naložbe, ki pa so pogoj prosperitete naše delovne organizacije v perspektivi in socialne varnosti celotnega kolektiva.

Franc Ziherl

Po veliki zamudi bo tovarna montažnih hiš končno nared

Tovarna želja in obljub

Naslov ni preveč napihnjen. Zakaj? Zato, ker je bila tovarna montažnih objektov, ki naj bi v kratkem bila odprta, resnično dolgoletna želja vseh zaposlenih na montažnih objektih, ker so delali v slabih pogojih in bi tovarna resnično pomenila konec nekemu obdobju, tovarna obljub pa je zato, ker so delavci nanjo po zaslugi naših »vrljih« domačih dobaviteljev opreme čakali skoraj leto dni daj kot jim je bilo prvotno obljubljeno.

Kakorkoli že, tudi to bo verjetno čez leto ali dve pozabljeno, mi pa se povrnimo k tovarni. Kot zapisano, odprta bo sedaj konec aprila kar pomeni, da se bo vanjo preselil skoraj celoten kolektiv TOZD montažni objekti razen tesarske delavnice. Tudi novi poslovni prostori bodo vseljeni, pa čeprav tudi kurilnica izdatno zamuja. Seveda pa se istočasno z otvoritvijo začne novo obdobje, ki ga povsod imenujejo poskusno obratovanje, mi pa bi ga lahko imenovali privajanje na nov način dela.

Zaradi nove tehnologije bo mrež potrebna določena tipizacija vseh montažnih elementov, kot tudi medfaznih elementov, ki jih bo potrebno spravljati v medfaznem skladišču. To pa hkrati pomeni, da bodo skoraj vsi zaposleni svoje delo morali opravljati pod drugačnimi pogoji, da bodo povsem drugačna merila za normiranje, ki ga bo pogojeval industrijski način proizvodnje montažnih elementov.

Posebna tehnološka ekipa, ki jo vodi Miro Petrnelj ima razumljivo največ dela. Vse je pač nekaj novega za tovrstno delo. Če dodamo še, da se bo v novo proizvodnjo vključila tudi avtomatska obdelava podatkov, ki bo vsa dela programirala, potem je razumljivo, da z novo tovarno in slovesno otvoritvijo še niso vse skrbi mimo. Pa vendar. Otvoritev tovarne bo vsekakor izredno pomemben dogodek za Jelovico in vse zaposlene, saj je bilo v to tovarno vloženo izredno veliko denarja in seveda je sedaj želja nas vseh, da bi se ta denar začel čimpreje vračati skozi nove izdelke tovarne montažnih hiš. To pa bo še korak več k modernizaciji tovarne in tudi k večji socialni varnosti delavcev Jelovice.

u. r.

Na sliki je posnetek časopisa, ki je izšel na Madagaskarju, to je otoku na vzhodnem delu Afrike v istoimenski državi. V njem piše o obisku jugoslovanske gospodarske delegacije v kateri so bili predstavniki Gorenja, SMELTa, Jelovice in Urbanističnega zavoda Slovenije. Ta naša delegacija je obiskala to deželo na njihovo povabilo, da naj bi naša podjetja tam postavila 6 tovarn. Tri bi stale v glavnem mestu, tri pa v drugem večjem mestu te države. Ena tovarna naj bi bila za proizvodnjo industrijskih hal, po pri nas znanem sistemu Vegrada, druga tovarna naj bi bila za proizvodnjo celic (stanovanjskih), po sistemu Vemonda, tretja tovarna pa za proizvodnjo montažnih hiš ter za izpolnitev izdelkov tovarne celičnih stanovanj. Enake tri tovarne bi bile tudi v drugem mestu.

Po programu bi bilo v vsakem mestu potem zgrajeno letno nad 2000 stanovanjskih enot.

Treba je reči, da to ni bil prvi kontakt našega gospodarstva z to deželo temveč je nadaljevanje že prej vzpostavljenih stikov. Tokrat je bilo govora le o teh tovarnah. Tako bi po hitrem postopku radi v tej državi in sicer v glavnem mestu zgradili študentsko mesto kjer bi bile učilnice za 500 študentov, ter seveda tudi toliko stanovanj. Učilnice in predavalnice bi bile po njihovi zamisli zgrajene po sistemu Smelta, stanovanjski del naselja pa po sistemu Jelovice.

Dodamo naj še, da je med tem časom ponovno k nam prispela delegacija iz Madagaskarja, ki jo je vodil minister za javna dela in da se vsi prejšnji pogovori konkretizirajo. Kot prej omenjeno, naj bi Jelovica sodelovala pri izgradnji in usposobljenju novih tovarn za montažne elemente, poleg tega pa bi dobavila tudi večje število montažnih hiš seveda prilagojenih njihovim klimatskim pogojem s polkni. To bi kasneje izdelovali tam v tovarnah, vendar bi Jelovica še vedno ostala v ospredju z dobavo stavbnega pohištva in polken. Tega tam še dolgo ne bo v takih količinah, kot bi država potrebovala. Kako bo naprej s stiki in posli s to državo bomo še pisali v glasilu.

Z. R.

Važen je pravilen izbor tem

Edino društvo inženirjev in tehnikov lesne stroke na Gorenjskem je delavno in sploh obstaja v Jelovici. Zato je nedvomno prav, da njihovem nedavnemu zboru posvetimo nekaj več pozornosti, saj je to društvo oziroma njegovi člani v glavnem nosilec razvoja in napredka v tovarni.

Morda je prav zato, ker je društvo edino te stroke na Gorenjskem malo manj zagnanosti in tudi malo manj zadovoljstva nad opravljenim delom. Po mnenju (lahko rečemo kritičnem) predsednika društva Miloša Martičoviča, si je društvo v lanskem letu zastavilo malo preveč ambiciozen načrt dela, ki ga je potem bilo precej težje uresničevati. Se največja ovira pa je nedelavnost nekaterih članov.

V preteklem letu se je pokazalo, da je zanimanje članov društva inženirjev in tehnikov največje za strokovno izpopolnjevanje, še zlasti za strokovne ekskurzije. Tako je bil lani skupen ogled obrtniškega sejma v Münchnu, člani DIT pa so si ogledali tudi delovno organizacijo LIP Bled. Pri teh strokovnih izletih pa je bilo opaziti, da so tudi največ prispevali k spoznavanju članov in k izmenjavi mišljenj o najrazličnejših strokovnih vprašanjih.

Po drugi strani pa je opaziti, da za strokovna predavanja ni posebnega zanimanja. Verjetno je največji krivec temu slab in nezanimiv izbor tem. Zato bo v

letošnjem letu tem temam posvečena večja pozornost, predvsem pa naj bi prišla pobuda o naslovihi od članov samih. S tem bi seveda že tudi zagotovili, da bo tema zanimiva za širši krog poslušalcev. Pri tem pa ne kaže pozabiti še na nekaj. Republiško vodstvo DITA bi lahko precej priskočilo na pomoč pri uresničevanju nekaterih nalog, to pa hkrati pomeni, da je treba vzpostaviti z njimi tesnejše stike.

Med nalogami v novem letu je tudi organiziranje in pobuda za ustanovitev društva inženirjev in tehnikov lesarstva na Gorenjskem. Izkušnje društva v Jelovici pa so lahko vodilo, da pri tem regijskem društvu ne bi prišlo do začetniških napak in da bi to lahko čimprej tudi polno zaživel.

Znotraj Jelovice pa bo društvu inženirjev in tehnikov še vedno ostala naloga, da se člani čim bolj izpopolnjujejo v znanju. Na kakšen način to je naloga ustrezne komisije. Če lahko rečemo, da so bila pretekla leta le začetek dela, da je lansko leto pokazalo, da društvo že dela in da ima uspehe, potem lahko zaključimo, da bi letošnje leto društvo inženirjev in tehnikov moralo v Jelovici postati gibalno novega in naprednega. To pa je navsezadnje tudi želja, ki je zapisana v njihovem statutu, pa tudi želja nas vseh, saj bo društvo kot tako potem koristilo celotnemu kolektivu.

p. f.

Člani DIT so običajno tisti, ki skrbijo za razvojne načrte Jelovice, pa za vse ostalo, kar sodi v delokrog inženirja in tehnika

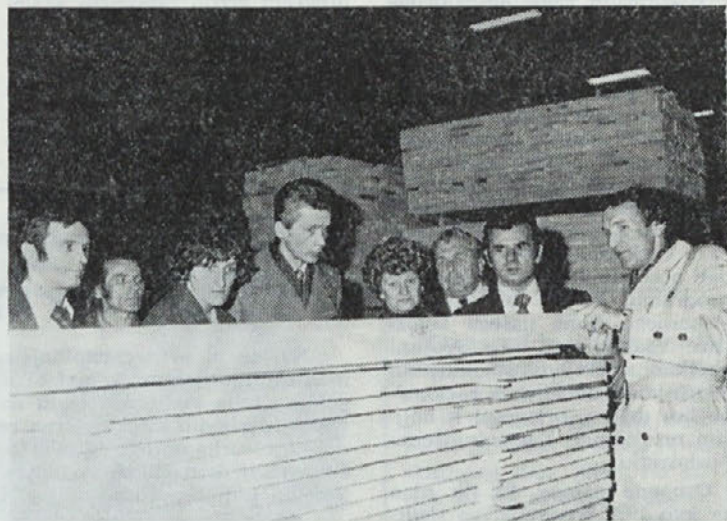
Obisk delegacije zveze sindikatov Slovenije v Jelovici

Stalno obveščanje delavcev

V Jelovici so se mudili predstavniki Zveze sindikatov Slovenije, vodil pa jih je podpredsednik republiškega sveta Miran Potrč. Gostje so si ogledali nekatere proizvodne prostore, kasneje pa je v tovarniški menzi stekel tudi pogovor delegacije s člani konference sindikata Jelovice. V ospredju pogovora so bila nadvsem vprašanja delitve osebnega dohodka, o tem kako je potekala razprava o zaključnem računu v sindikalnih skupinah in na zborih ljudi, govorili pa so tudi o sodelovanju v GLG ter o samih aktivnostih sindikata v Jelovici.

Za zaposlene bo zanimiv predvsem del pogovora v katerem je sodeloval tudi Miran Potrč. Po njegovem mnenju je važno za delo sindikata v tako veliki delovni organizaciji kot je Jelovica, da se poskrbi za celovito in sprotno obveščanje delavcev o zanje najvažnejših pokazateljih

dela in uspešnosti. Tako bo delavec lahko sproti videl, kakšen je ustvarjen dohodek, poznal in popravil bo (če bo to potrebno) pogoje dela pod katerimi je dosegel ta dohodek, kakšna je bila nadalje produktivnost, kako so se delila sredstva za osebne dohodke in tako naprej. V

Delo v proizvodnji je zanimalo vse, ki so bili v delegaciji republiške zveze sindikatov

Gorenjsko delavsko slavje

»Prvomajski tabor« v Bohinju

Delovni ljudje Gorenjske bomo letos slavili praznik dela 1. maj v Bohinjski Bistrici na skupnem srečanju PRVOMAJSKI TABOR. Ta največja slavnostna manifestacija v zadnjih letih na Gorenjskem, ki jo pripravljajo sindikalne organizacije vseh gorenjskih občin, bo združena z osrednjo slovensko proslavo 40-letnice konstituantne seje CK KPJ in 60-letnice ustanovnega kongresa KPJ, ko bo v Boh. Bistrici tudi svečana seja CK ZKJ pod vodstvom tov. TITA.

Ob tej priložnosti bodo odprli MUZEJ TOMAZA GODCA v hiši, kjer je bila 1939. leta konstituantna seja CK KPJ in izročili namenu veličasten objekt DOM JOZA AZMANA.

Prilagodljivi odbor MS ZSS za Gorenjsko za organizacijo PRVOMAJSKEGA TABORA v Bohinju bo s svojimi odbori za posamezne naloge v zvezi s pripravami in izvedbo te osrednje 1. majske prireditve poskrbel, da se bodo udeleženci in gostje počutili čim bolj prijetno. Izdelan je že celotni program prometa, preskrbe, kulturnih nastopov, zabave in drugih spremljajočih dejavnosti za brezhiben potek in organizacijo srečanja.

O vsem tem so že seznanjene sindikalne in druge družbenopolitične organizacije v gorenjskih občinah. Podrobnosti, ki bodo zanimale širšo slovensko javnost, pa bodo objavila tudi vsa osrednja slovenska in gorenjska sredstva javnega obveščanja v drugi polovici aprila.

Glede na to, da pričakujemo na PRVOMAJSKEM TABORU nad 10 tisoč udeležencev, bodo na praznični dan sindikalne organizacije organizirale prevoz v Boh. Bistrico s posebnimi vlaki in avtobusi, s čimer naj bi se razbremenil cestni promet z osebnimi vozili.

Jubilejne slovesnosti se bodo pričele že ob 9. uri dopoldne s svečano otvoritvijo muzeja Tomaža Godca, sledila pa bo svečana seja CK ZKJ in otvoritev Doma Joža Azmana, katerih se bodo udeležili najvišji jugoslovanski družbenopolitični voditelji. Udeleženci PRVOMAJSKEGA TABORA bodo lahko posredno spremljali potek teh slovesnosti na prireditvenem prostoru pri gostišču DANICA ob Savi Bohinjski, kjer bodo razmeščeni televizijski sprejemniki.

Organizatorji so poskrbeli tudi za zadostno število stojnic za okrepčilo, prodajo značk in razglednic.

Pozivamo vse člane našega delovnega kolektiva, da se v čim večjem številu udeležijo tega velikega srečanja, ki bo potekalo v znamenju najpomembnejših jubilejev ZKJ, naše revolucije in narodno osvobodilne borbe.

PRVOMAJSKI TABOR bo potrditev naše vzajemnosti, tovarištva ter radosti ob mednarodnem prazniku dela.

Praznične prireditve in srečanje PRVOMAJSKI TABOR bodo ob vsakem vremenu.

O. Bandelj

Jelovici bo kmalu stopil v veljavno sistem nagrajevanja in s tem tudi kriteriji za ocenjevanje. O njih in vsem, kar bo utegnilo vplivati na višino osebnega dohodka delavcev je treba sproti razpravljati na najnižji celici upravljanja to je v sindikalni skupini. Tam naj bi se razpravljalo sproti tudi o vsem kar je zapisano tudi v akcijskem programu.

Precejšnjega pomena je po njegovem mnenju tudi organizacija dela in prek nje tudi delovna disciplina. To pa je treba doseči na ta način, da bo vsak delavec vedel kaj je nje-

gova dolžnost. Sindikalna organizacija ne sme ščititi nobenega nedela, ne dejavnosti in nobene nediscipline. Zato pa je treba ustvariti v kolektivu take odnose, da bo vsak želel prispevati v dobro vseh.

Govoril je tudi o odnosih in razvoju delovnih organizacij znotraj SOZDa, pa o znanih prireditvah med ST Trbovlje, ki kasneje z opremo za novo tovarno montažnih hiš, dotaknil pa se je tudi naše stanovanjske gradnje. Tu je poudaril, da bo v družbenem planu Slovenije morala ustrezno mesto najti tudi programirana stanovanjska

gradnja. V okviru samoupravne stanovanjske skupnosti bi se ta lahko reševala in v tem primeru bi podpisniki morali zagotavljati lokacije za stanovanjsko gradnjo.

Precej govora je bilo tudi o izobraževanju delavcev. Ustrezna ureditev položaja delavca v delitvi sredstev za osebne dohodke, večje vrednotenje proizvodnega dela, to so osnove da bo imel vsak delavec tudi željo po dodatnem izobraževanju. Najbolj pomembno pri vsem tem pa je, da mora to izobraževanje peljati do večjega pozna-

vanja v ožjem delu, ki ga delavec že opravlja, ne pa da izobraževanje pripelje do tega, da se delavci iz proizvodnje potem preselijo v administrativno delo. Zato pa mora biti proizvodno delo na vsak način višje vrednoteno kot pa delo v pisarni.

To je le del misli in trditev, ki jih je postavil v razpravi tovariš Miran Potrč. Sodelovali so tudi drugi, razprava in poročila vseh pa naj bi v prihodnje služila k boljšemu delu sindikalne organizacije v Jelovici. Tak pa je bil tudi namen obiska.

F. S.

Naš intervju

Priznam. Tokratna intervjuvanka je »moja generacija«, dolgo jo poznam in predvsem zato sem jo tokrat izbral za razgovor. Vendar mislim, da bo zanimiv tudi za vse ostale, ki ga boste do konca prebrali. Lidija Kustec ima namreč tisto, kar bi moralo imeti veliko mladih žena. Poleg rednega dela doma in v službi, najde čas tudi za rekreacijo. In o vsem tem naj bi tekel tudi tokratni pogovor.

V Jelovici še nisi tako dolgo da bi lahko kaj več govorila o tvoji službi?

»Delovno res nisem dolgo, saj sem bila v tem času odkar sem tu, to je sedaj nekaj več kot tri leta in pol, tudi na porodniškem dopustu. Vendar, če smem reči, povsem nekoristna le nisem. Čeprav v tako kratkem času sem si le »nabrala« precej opravil, ki jih tudi poskušam narediti tako, kot jih ostali od mene pričakujejo. Kako pa jih, bi seveda moral vprašati druge. Moje delo je pri izdelavi letnih načrtov, spremljam področje investiranja, predvsem kako se naložbe uresničujejo, kako se porablja denar, kakšni so stroški, skrbim za investicijske elaborate, ekonomsko spremljam nove izdelke in še bi lahko naštevala pisano paleto svojih opravil in dolžnosti.«

To so seveda uradne zadolžitve, za katere tudi dobiš osebni dohodek. Kot vem pa so tudi zadolžena za področje inovacij?

»Sem v taki komisiji, kjer zadnji čas poskušamo narediti kar se da največ, da bi tudi pri nas delavci iskali nove rešitve za izboljševanje in poenostavljanje delovnih postopkov. Nekaj uspehov je že, še več pa jih pričakujemo. Tako smo med drugim že izdelali tudi pravilnik, seveda pa je sedaj naša naloga vzpodbujati delavce, da bodo iskali novosti. Vendar na tem področju ne delam samo v Jelovici. Sem namreč predsednik skupščine občinske raziskovalne skupnosti. Tu je delo usmerjeno na vso občino, kjer naj bi se povsod razvilo in-

ventivno in raziskovalno delo, kar je za škofjeloško občino še kako pomembno, saj namreč delovne sile primanjkuje in je vsaka izboljšava tudi istočasno prispevek k večji produktivnosti.«

Predvsem moram priznati, da je to delo, ki si mi ga sedaj predstavila za mene nekaj, kar pred pogovorom s tabo nisem vedel. V spominu te imam kot vneto športnico, sedaj te pa srečujem na povsem drugem področju. Kako to?

»Mislim, da je to povsem normalno, saj sem tudi svoj študij posvetila tem znanjem. Končala sem namreč ekonomijo, torej povsem eksaktno vedo, ki pač zahteva temeljit pristop. In takega skušam tudi imeti pri svojem delu.«

Poznava se iz gimnazijskih let. Takrat si bila kot sem že omenil navdušena športnica. Lahko sodelavcem poveš kaj več o tem?

»Moram priznati, da se bom vsega le težko spomnila, saj je od takrat že precej let, pa vendar lahko poizkusim.«

Ukvarjala si se predvsem z atletiko. Katere discipline so to že bile?

»Predvsem so bili teki na 100, 200 in 400 metrov, seveda tudi štafete v teh disciplinah in pa skok v daljino.«

In uspehi?

»Tekmovala sem predvsem takrat, ko sem obiskovala gimnazijo. To je v letih 1965—1969. Uspehov je bilo kar precej, predvsem sem bila večkrat povsem v ospredju v republiki med mladinkami. Tako sem bila večkrat tudi v republiški reprezentanci in enkrat celo v državni in sicer na atletskem troboju Italija — Švica — Jugoslavija.«

Po gimnaziji, pa si prenehala z aktivnim tekmovanjem?

»Študij pač zahteva svoje, kasneje sem se poročila, pa otroci in šport je moral v pozabo vse do letos. Vedeti namreč moraš, da smo ženske pri tem kar precej prikrajšane. Moški namreč znate skrbeti za svojo rekreacijo, žene pa lahko nanjo mislimo šele po tem, ko smo doma vse postorile in smo prepričane, da je tudi vse v redu. Pa še takrat nismo povsem brez skrbi.«

Vendar letos si se k športu le vrnila. To sicer ni več tekmovalni, temveč rekreativni. Čigava je bila zasluga?

»To sem si dolgo sama želela, potem pa sta me vzpodbudila še brat in stric, pa sosedje in začela sem. Zopet so to teki, vendar tokrat smučarski. Že jeseni sem začela hoditi na rekreacijo, ki jo je vodila znana tekačica Kordeževa. Rekreacijo smo imeli enkrat na teden v Škofji Loki, potem pa tudi na snegu, kjer nas je učila pravilnih gibov, oziroma tehnike teka. Seveda tudi smučam — alpsko smučanje — rada pa igram tudi namizni tenis in seveda bom prav v tej panogi poskusila letos priti v reprezentanco Jelovice za Lesariado.«

Kot vem, si v smučarskih tekih že letos dosegla dva lepa uspeha. Prvi je bil na teku v Dupljah, kjer si na tem maratonu dosegla odlično peto mesto in, če se ne motim si bila na zimski Lesariadi 3. Je to vse?

»Je, saj dosti več tudi nisem tekmovala. Bila sem še na primer na teku v Dražgošah, kjer sem sploh prvič tekmovala in kjer je bil tek en sam »obup«. Bila sem zadnja, saj nikakor nisem mogla bolje preteči tistih 8 km dolgega klanca. No, kot si že sam omenil, je bilo pa bolje.«

Pa drugo leto?

»O, še bom tekla. Samo bolj se bom pripravila med letom. Nekaj smo začeli tudi tukaj v Jelovici, redno bom hodila k rekreaciji in drugo leto bom tudi več tekla. Smučarski tek mi namreč kar paše. Tečeš kolikor pač moreš, ko ne gre več pa greš bolj počasi. Meni je to všeč.«

Kaj naj rečem na koncu. Morda le to, da bi lahko tudi druge delavke storile podobno kot ona. Ob dveh otrokih in vsem delu, ki ga ima doma si je Lidija našla čas še za rekreacijo. To pa je dokaz, da se z voljo in pravilno razporeditvijo prostega časa to da storiti.

J. Čadež

Dobro sodelovanje med TOZD-1 in oddelkom AOP

Za boljše poznavanje in razumevanje dela oddelka AOP, smo v začetku leta 1978 z nastankom TOZD-1 začeli sodelovati tudi z oddelkom AOP in to s tov. Guzelj Vikijem — organizatorjem programov za področje proizvodnje. Stalni očitki, da oddelki ni delaven in da so v njem ljudje, ki niso pripravljeni sodelovati, niso umestni. Lahko trdim in dokažem nasprotno. Dosegli smo velik napredek pri lanskoletnem sodelovanju z navedenim oddelkom.

Pri ustanovitvi TOZD - 1 je bila planirana administrativna moč, katere pa v našem TOZD-u nismo zaposlili, ker smo prenesli mesečni plan nabave, letni plan in materialni list za delovne naloge na računalnik. S tem novim načinom smo poleg prihranka pri samem tipkanju sprostili tudi razpisovalca DN kar je še bolj pomembno in prihranilo veliko časa za izračunavanje materialne bilance tako mesečne ali letne. Po starem načinu izdajanja delovnih nalogov je v naši »JELOVICI« zaposlen za vsaki obrat po en tehnik ali delovodec, kar pa je odločno preveč ter bi morali stremeti, da bi vsi TOZD-i čimprej prešli za izdajanje gornjih dokumentov na računalnik. Z obdelavo na računalnik, bi lahko en razpisovalec izdajal naloge in ostale dokumente za dva do tri obrate. S sprostivijo srednje strokovnega kadra pa bi lahko ustanovili tehnološko pripravo dela, ta namreč pri sedanjih organizacijah očitno primanjkuje, kar se opaža na vsakem obratu.

Z obdelavo na računalniku smo dosigli, da lahko razpisovalec delovnih nalogov izda vhodne podatke za mesečni plan nabave za obrat Preddvor in Kranj že v približno 3 urah, kot tudi vse delovne naloge — materialne liste za obdobje enega meseca. Za boljše razumevanje dodajam, da je razpisovalec po starem načinu porabil za omenjeno delo najmanj 14 delovnih dni.

Naslednja faza, katera je v teku z oddelkom AOP so kalkulacije. Kalkulacije se v našem podjetju do sedaj delajo enkrat letno in to samo na podlagi planskih cen, kar je odločno premalo. Izračunavanje kalkulacij na AOP bomo lahko opravili najmanj na vsake 3 mesece in to po dejanskih cenah materiala. Po utečenem programu, bo delo kalkulanta ali nabavnega referenta vstaviti samo zadnje cene materiala, ostalo izdela stroj sam. Z računalnikom odpade nepotrebno množenje in seštevanje katerega je v Jelovici pri sedanjem načinu še odločno preveč.

Z vodjem oddelka AOP in s tov. Guzelj Vikijem smo si zadali še eno delo pri delovnih nalogah. To je razpisovanje plačilnih listkov in časa izdelave za posamezne faze. K realizaciji navedenega programa bomo pristopili v najkrajšem času.

S stalnim sodelovanjem z AOP moramo stremeti za čimboljše sodelovanje in osvojiti posamezne programe postopno. Praksa iz prejšnjih let, da se oddelki AOP samo kritizira ter onemogoča, da pridejo do ustreznih podatkov, se ne sme ponoviti, če se hočemo na tem področju približati ostalim podjetjem. Program za plan nabave in materialne liste je bil izdelan že v letu 1975, v TOZD-1 realiziran leta 1978, pri ostalih TOZD-ih pa še kakšno leto kasneje.

S čimvečjim delom AOP se sprostijo srednji strokovni kadri, ki v naši »Jelovici« še preveč množijo, seštevajo in odštevajo, puščamo pa ob strani tehnološke izboljšave in s tem olajšanje dela v sami proizvodnji ter skrajšanje časovnih normativov. Podobni primer, kateri se pojavlja v sami pripravi dela je tudi v ostalih službah v podjetju ter se nam zato povečuje nepotrebna režijska.

Rajko Klevišar

skočila na pomoč nikomur, če ne bo tudi sam prispeval k reševanju svojega stanovanja. Lani je bilo precej premikov tudi na področju oddiha delavcev. Letovala je kar četrtina vseh zaposlenih, kar je prispevalo tudi sistem delitve regresa za dopuste, ki je sestavljen iz osnovnega in stimulativnega dela.

Premalo pa je bilo lani narejenega za zmanjševanje bolniškega staleža. To pa je področje, ki je za Jelovico izredno pereče, zato bo sindikat letos moral precej govoriti. Pa še o nečem je tekla beseda na konferenci. O delovni disciplini. Ta je precej slaba in kar je še najhujše, dobršen del nediscipline je moč pripisati alkoholizmu. Zato je konferenca sprejela vrsto sklepov, med katerimi je preprečevanje vnašanja alkohola v tovarno, vsak vinjeni delavec za strojem ali sploh na delovnem mestu, bo moral delo taktovj zapustiti, dan pa se mu bo štel za neopravičen izostanek. Narejen bo spisek delavcev, ki so pogosto vinjeni, in te bodo posebej kontrolirali. Tudi dopustov za nazaj se po sklepu sindikata ne bo več odobravalo, ker je bilo

preveč primerov, da je vinjeni tako opravičil svoj izostanek ali pa je svojo delovno nesposobnost zaradi vinjenosti tako lahko nadomestil z dnevom dopusta, ki ga je vzel takrat, ko mu je njegov nadrejeni ukazal zapustiti delovno mesto. Se bi lahko naštevati podrobnosti, vendar menimo, da boste o njih še posebej govorili na delovnih skupinah in jih tudi potrdili.

Veliko je na konferenci bilo govora tudi o poslovanju delovne organizacije, ki je bilo v celoti vzeto zelo dobro, pa vendar to ne pomeni hkrati, da je sedaj priložnost za počivanje na »lovorikah«. O tem posebej govori tudi akcijski program, ki je objavljen drugje.

Tudi o sistemu nagrajevanja, ki bo letos zaživel, boste verjetno še veliko govorili na sindikalnih skupinah. Zato bi zaključili, da je sindikat v Jelovici preteklo leto opravil pomembno delo, ki pa bo v naslednjem letu še konkretnije in seveda tudi potrdilo, da brez sindikata praktično nobeno dogajanje v delovni organizaciji ni več mogoče.

S. F.

Letna konferenca sindikata

Na konferenci sindikata se običajno konča eno obdobje samoupravnega poseganja delavcev na vsa področja v delovni organizaciji. Vendar letošnja konferenca ni bila volilna temveč so pred letom dni izvoljeni člani konference sindikata le podali enoletni »obračun« svojega dela in prisotnosti na vseh ravneh delovanja v Jelovici.

Iz poročila je mogoče potegniti vrsto pozitivnih nalog, ki so jih izpeljali v preteklem letu. Na prvo mesto lahko uvrstimo uresničevanje zakona o združenem delu, saj je bilo sprejetih kar 19 aktov, ki urejajo najrazličnejša področja. Veliko je bilo govora o delu in življenjskih pogojih zaposlenih. Jelovica namreč mora postati kar se da avtomatizirana tovarna, saj le z

boljšo tehnologijo in boljšimi delovnimi pogoji lahko sledi ciljem postavljenih v občini Skofja Loka o minimalni stopnji zaposlovanja. To zaposlovanje pa je po običaju vezano na zelo visoke stroške (1 novo zaposleni delavec stane več kot 100 starih milijonov dinarjev), zato je se splača čim več vlagati v novo tehnologijo. Zato naj bi se zaposlovali le tisti delavci, ki lahko pridejo iz tako imenovanega naravnega prirastka. Sicer pa je boljše, da se več časa posveti že zaposlenim, tem je treba nuditi čim več izobraževanja ob delu.

Veliko je sindikat lani tudi razpravljal o stanovanjski problematiki, kjer so bila podeljena izredno visoka sredstva, pa vendar prevladuje stališče, da naj delovna organizacija ne bi pri-

Vrtec pod Lubnikom postaja vedno bolj resničnost. Sedaj ko so gradbena dela na temeljih večinoma končana, že hite monterji temeljne organizacije gradnja montažnih objektov s postavitvijo samega vrta. Kljub zastojem gradbenikov bo vrtec verjetno do začetka novega šolskega leta le povsem narejen in sprejel naj bi tudi varovance. Za več kot 200 mater delavk bo ta dan konec precejšnjih skrbi.

Je vsaka prekinitev dela res že štrajk?

Pojav prekinitev dela spremilja raziskovalci v Sloveniji že nekaj let. Proučuje jih tudi center RS ZSS za raziskovanje samoupravljanja. Poprečno je bilo do lani 50 prekinitev letno, lani pa so jih evidentirali kar enkrat več (natančneje 108). Analize nam še ne dajo odgovora za to povečanje. Zato moramo ob tem podatku biti tembolj pozorni. Strokovnjaki sicer trdijo, da se značilnosti prekinitev dela v Sloveniji tudi lani niso spremenile in ki so v tem, da so prekinitve kratke in v majhnem številu udeležencev (približno 20 do 50). S tem pa se dejansko začnejo nespoznati, kajti prizadeti v OZD nemalokrat trdijo nasprotno, da sploh ni šlo za štrajk v klasičnem smislu, marveč le za sestanek, bolje za t.i. izsiljeni sestanek kar med delom, ker so pač ljudje hoteli kakšno sporno vprašanje, ki je vsiljevalo napekost in s tem tudi različne govornice in podobno, pač takoj razčistiti in urediti.

Navedena druga razlaga je — dokler še ni natančnejših analiz — sprejemljiva. Večina teh sporov je namreč res rešenih takoj, po kratkem postopku in po navadi direktno z vodilnimi strukturami v organizaciji združenega dela. Gre za to, da se delavci niso odločili za daljšo pot prek samoupravnih organov in z razpravami v družbenopolitičnih organizacijah v okviru kolektiva. Ali je potemtakem ta oblika prekinitev dela res že štrajk?

Iz dosedanje analize je videti, da je največ prekinitev dela v industriji in rudarstvu. Če pa primerjamo število prekinitev s številom zaposlenih, jih je največ v gradbeništvu. Lani so prvič ugotovili prekinitev dela v gozdarstvu (štirikrat) in v družbenih dejavnostih (šest). V prekinitvah dela je bilo lani udeleženi približno 0,8% vseh zaposlenih v Sloveniji. Večji prekinitvi po številu zaposlenih sta bili lani le dve (Železarna Ravne in Sava Kranj) in samo ena večja po trajanju (Megrad Ljubljana TOZD Peno beton Vodice). 99% udeležencev v prekinitvah so delavci iz neposredne proizvodnje in v tem je nekaj nad 92% kvalificiranih, polkvalificiranih in nekvalificiranih delavcev. Nikdar v teh prekinitvah ni bila zajeta celotna delovna organizacija. Znana sta le dva primera, da je bilo v prekinitvi udeleženi več TOZD.

Presenetljivo je ob vsem tem, da zbrani podatki demantirajo domneve, da prihaja do prekinitev v glavnem tam, kjer imajo nizek osebni dohodek. Ponuja se čisto drugačna razlaga od te, na kakršno smo navajeni, da danes niso osebni dohodki med poglavitnimi vzroki za prekinitev, ampak so to predvsem kršitve samoupravnih pravic in slabi medsebojni odnosi in taki odnosi, ki bi samoupravljalce včasih radi reducirali na privesek k stroju, na sredstvo za delo. Tega anahronizma pa samoupravljalci ne prenesejo, in prav je tako.

Navedeno trditev potrjuje še ugotovitev, da je največ prekinitev v prvem tromesečju (zaključni računi) in v industrijskih središčih. Za lani pa imamo poleg sprejemanja zaključnih računov še posebnost, da so v tem času povsod sprejemali še samoupravne sporazume o delitvi. Prav ta načrtovana delitev marsikje ni bila soglasno sprejeta. Velikokrat tudi strokovne obrazložitve niso nakazale posledic. In če ni bilo še ustrezne obveščeniosti, so se vsilili nespoznati, s tem pa napetosti in spet njihova skrajna oblika so seveda prekinitve z zahtevo, da sporne zadeve takoj razčistijo. Do tega je prihajalo zlasti tedaj, če so delavci zares dobili nižje osebne dohodke od pričakovanih. Velikokrat so delavci šli v prekinitev tudi zato, ker se niso strinjali z enostavnim linearnim povečevanjem osebnih dohodkov, saj je to povsem in nasprotno z njihovo staro zahtevo, naj se uveljavi zdravo nagrajevanje po delu in resnični prispevnosti združenemu delu. Neurejena udeležba v delitvi je seveda nemalokrat izsilila nejevoljo in celo slabe odnose med TOZD, kjer so zaradi tega nastale ob nespremenjenem delovnem učinku očitne razlike v osebnih dohodkih, saj kar povsod jemljejo osebni dohodek kot osnovno merilo za primerjavo. Nekaj prekinitev dela je bilo tudi na račun previsoko zastavljenih norm ali zaradi neuslišanih zahtev, in morda tudi zaradi neizpolnjevanja samoupravnega sprejetih dogovorov, za izboljšanje delovnih pogojev.

Kamni spotike, ki privedejo do teh prekinitev ali bolje rečeno do izsiljenih sestankov med delom, so morda res v tem, da zakon o združenem delu natančno ureja vprašanja, zaradi katerih je prihajalo do napetosti in do prekinitev, toda zadeve niso skoraj nikjer konkretizirane v samoupravnih aktih OZD in TOZD. Marsikje nimajo niti dogovorov ne določil o tem, kako npr. ravnati v situacijah, ko pride do prekinitev dela.

Po navedenem in po tem, da se vprašanje ostrine teh konfliktov oziroma prekinitev dela ni pokazalo kot problem, ki ga ni mogoče rešiti z dogovori, se zdi, da bi naše prekinitve zaslužile več razlage v tem smislu, da so prej kazalci demokratičnosti kot pa kakšen patološki pojav. Zgodovina delavskega razreda nas dobro pouči, da so bili edino avtoritarni režimi na videz brezkonfliktni sistemi. Naše samoupravljanje pa se neprestano še kar naprej in naprej krepi, dopolnjuje in izpopolnjuje in to med drugim pomeni, da se tudi ljudje zavedajo svojega položaja in zato tudi vedno bolj hočejo biti poučeni o vsem, kar zadeva njihove primarne in sekundarne obveznosti, o njihovem delu in življenju, o vsej družbeni produkciji in reprodukciji — in nekatera teh vprašanj pač rešujejo kar po kratkem postopku.

Lidija Mohar

ŠPORT

XX. zimska LESARIADA

Letos je bila XX. zimska lesariada na Kobli, katere pokrovitelj je bilo LIP Bled.

Tekaško tekmovalstvo je potekalo v Bohinjski Bistrici na FIS A progi za smučarske teke. Tekmovalstvo je bilo 23. februarja. Pri tekih je Jelovica dosegla svojo najvišjo uvrstitev. Kustec Lidija je zasedla 3. mesto. Sodelovalo je 22 tekmovalk. Pri moških je tekmovalo 70 tekmovalcev. Kržan Ivan, kot najbolje uvrščen, je dosegel v hudi konkurenci 23. mesto. 33. je bil Miklavčič Janez, 37. Bedekovič Klemen in 67. Rogelj Lado. Ekipno je bila moška ekipa 8. od 17 ekip.

Veleslalom je bil naslednjega dne, to je 24. februarja na Kobli. Organizatorja je potrebno pohvaliti, saj je uspel pripraviti tri proge. Na eni so tekmovalce ženske, na drugi — najtežji — so tekmovali moški I. kategorije in na tretji moški II. in III. kategorije. Med ženskami se je naj-

bolje uvrstila Ziherl Magda na 13. mesto. Ostale pa so se uvrstile takole: 24. Kustec Lidija, 29. Oblak Smiljana, 30. Cadež Slavka, 44. Potnar Kati. Skupaj je nastopilo 53 tekmovalk.

Med moškimi I. kategorije je najbolje uvrščen Božič Milan, ki je dosegel med 153 tekmovalci 43. mesto. Ostali so se plasirali takole: 58. Plešec Miha, 99. Osredkar Miro, 132. Žabkar Jože.

Pri moških II. kategorije je najbolje uvrščen jelovski tekmovalc na 8. mestu Medja Brane, 27. je Rupar Ivan, 40. Jamnik Avgust, 42. Jenko Franc, 63. Martinovič Miloš. Skupaj je nastopilo 73 tekmovalcev. Moška ekipa je tako v veleslalomu zasedla 11. mesto od 30 ekip.

Skupno je Jelovica 8. od 31 udeleženi ekip. Pred nami so uvrščeni LIP Bled, Alples, Elan, Marles, Meblo, GG Bled in GG Maribor.

Lado Rogelj

Še leto, dve

Letos o škofjeloških rokometiških, o RK Jelovici še nismo pisali v glasilu. Naj zato najprej povemo, da je Jelovica svoje pokroviteljstvo obdržala in da rokometiški nadaljujejo z uspešnimi igrami. Tako lahko rečemo, da je sodelovanje obojestransko koristno.

V glasilu bi vam tokrat radi predstavili v nekaj besedah po igralskem stažu najstarejšega igralca v klubu, to je Lado Trobec.

»Igram že deveto leto in mislim da bom še kakšno leto ali dve. Več ne, saj imam družino in ni prijetno za domače, če me stalno ni. Kakovost igre v tej drugi ligi v kateri igramo pa je namreč že tako visoka, da od nas igralcev zahteva trikratno treniranje na teden, potem so sobotne ali nedeljske tekme, pa prijateljske tekme in resnično

smo vsi skupaj bolj malo doma. Starejši igralci smo seveda tudi vsi zaposleni in tako lahko rečem, da je urnik igralcev kar se da natrpan. Drugače pa zelo rad igram v klubu Jelovice. Smo kot večja družina in med sabo se zelo dobro razumemo, pa čeprav smo skupaj stari in tudi zelo mladi — 17 let imajo — igralci. Predvsem pa to tovarištvo prinesejo dobre igre in ker zadnji čas dobro igramo je vse več spodbud in tako naprej. Če bi želel oceniti svojo igro, potem, če ne zveni preveč neskromno, mislim, da sem trenutno v precej dobri formi. Igram na krilu in mi uspe na tekmi dati približno tri ali štiri gole. To pa je za tako mesto, kot ga imam kar dobro. Vendar letos ne moremo še konkurirati za prvo mesto. Morda drugo, ko bomo še leto dni več skupaj in bomo tudi igralsko bolj dozoreli. Sicer pa, žoga je okrogla.«

p. f.

Uspelo prvenstvo Jelovice 1979

Zmagala Oblak Smiljana in Karun Janko, ekipno pa ekipa iz TOZD Primarna predelava lesa — Senčila

Na letošnjem prvenstvu se je tekmovalo v disciplini 2 x 50 lučajev, udeležba je bila bolj skromna, saj se je od 52 kegljačev udeležilo tekmovanja samo 37. Kljub skromni udeležbi pa so rezultati zadovoljivi in so naslednji:

Posamezno ženske:

	kegljev
1. Oblak Smiljana, TOZD 5	387
2. Brcko Marija, DSSS	335
3. Peterlin Meta, TOZD 2	329
4. Pirc Stanka, TOZD 2	292
5. Selak Maruša, DSSS	279
6. Cadež Slavka, DSSS	269

Posamezno moški:

	kegljev
1. Karun Janko, TOZD 1	451
2. Medja Brane, TOZD 1	422
3. Roblek Jaka, TOZD 1	422
4. Kunstelj Andrej, DSSS	416
5. Umnik Janez, TOZD 1	414
6. Bajrovič Fero, TOZD 4	406

Ekipno:

1. mesto
TOZD Primarna predelava lesa — senčila — 129 kegljev, Karun Janko 451, Medja Brane 422 in Roblek Jaka 422 kegljev

2. mesto

TOZD Primarna predelava lesa — senčila — 1173 kegljev, Umnik Janez 414, Celar Jože 386, in Debeljak Boris 373 kegljev

KK »Jelovica« prvak v »B« ligi

V zadnji številki našega glasila smo poročali o poteku tekmovanja v občinski ligi v kegljanju, kjer smo predvideli uvrstitev od 2. do 5. mesta. Vendar se je potek tekmovanja odvijal tako, da smo na koncu pristali na prvem mestu brez izgubljene tekme. To je vsekakor izjemen uspeh naše ekipe, a obenem tudi obveza, da to uvrstitev potrdimo v prihodnji sezoni. Pravila

Rezultati drugega dela tekmovanja v »B« ligi so bili naslednji:

JELOVICA : ŽIVILA	2 : 0	2412 : 2324
JELOVICA : PREDDVOR	2 : 0	2417 : 2400
JELOVICA : BELA	2 : 0	2429 : 2344
EXOTERM : JELOVICA	0 : 2	2375 : 2439
SAVA B : JELOVICA	0 : 2	2393 : 2401

3. mesto

TOZD Gradnja montažnih objektov — 1144 kegljev, Bajrovič Fero 406, Vrhovnik Stefan 393 in Plešec Miha 345 kegljev

Prvaki TOZD in DSSS pa so:

1. TOZD Primarna predelava lesa — senčila
moški: Karun Janko, ženske niso nastopale

2. TOZD Proizvodnja oken in vrat
moški: Pintar Miro
ženske: Peterlin Meta

3. TOZD Gradnja montažnih objektov
moški: Bajrovič Fero
ženske: Svolsjšak Slavka

4. TOZD Trgovina
moški: Milošević Luka
ženske: Oblak Smiljana

5. Delovna skupnost skupnih služb
moški: Kunstelj Andrej
ženske: Brcko Marija

Vsem zmagovalkam in zmagovalcem iskrene čestitke z željo, da bo v letu 1980 še bolj množična udeležba ter da bodo na prvenstvu zastopane vse TOZD, tudi TOZD Proizvodnja oken Jelobor.

Franc Pavlin

JELOVICA — glasilo delovnega kolektiva Jelovica, lesna industrija Škofja Loka

Ureja: odbor za obveščanje organizacije združenega dela: Kustec Lidija, Radelj Janez, Batagelj Mojca, Krajnc-Kikelj Irena, Likar Janez, Zupan Anton, Zihel Franc.
Odgovorni urednik: Pavlin Franc

Rešitev izpolnjevanke:

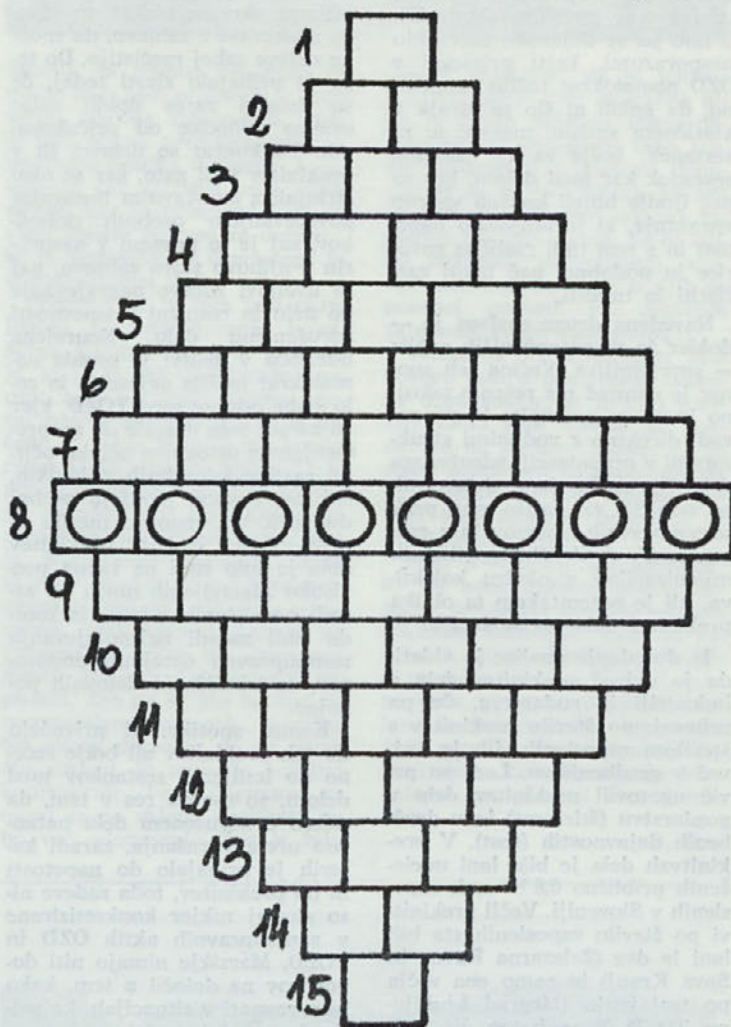
1. železo, 2. ščurek, 3. piton, 4. Ilija, 5. klovn, 6. Ciper, 7. Beara, 8. bolest, 9. dahija;
OKNA — VRATA

VRETENO

V prvo polje vpišite eno črko, kot jo zahteva opis, v vsako naslednje pa eno novo črko dodajte, jo premešajte z ostalimi in naredite iz njih nove besede. Na ta način postopajte do najdaljše besede, tiste pod številko osem. Naprej pa odvezajte po eno črko, spet črke premešajte in delajte nove besede. Za besedo v sredini, kjer so črke označene s krogci, ne dajemo opisa, vendar upamo, da jo boste z lahkoto rešili. Če pa le ne bo šlo, vam povemo, da je sestavljena iz istih črk kot beseda OVIJALEC.

1. rimska številka pet, 2. avtomobilski znak Benetk, 3. del vodovodne napeljave, 4. po katoliškem nauku kraj, kjer se duše odkupijo grehov, 5. ljubkavalno žensko ime, 6. ločilno znamenje, 7. glasno pozdravljanje, vzklikanje, 8. ... ? ... , 9. slovenski skladatelj, mojster samospeva (Anton, 1878-1960), 10. ženska, ki lovi, 11. godalo med violino in violončelom, 12. posoda jajčaste oblike, 13. pogon živali, 14. pijača starih Slovanov, 15. kratica za liter.

A. Šujdović

Končna tabela:

1. Jelovica	10	7	0	3	14
2. Exoterm	10	7	0	3	13
3. Preddvor	10	6	0	4	12
4. Sava B	10	6	0	4	12
5. Živila	10	4	0	6	8
6. Bela	10	0	0	10	0

Exotermu je bila odvzeta 1 točka, ker ekipa ni prišla pravočasno na tekmo.

Za ekipo Jelovice so tekmovali:

Karun Janko	10 tekem povprečje 423 kegljev
Umnik Janez	10 tekem povprečje 402 keglja
Mrak Franc	9 tekem povprečje 398 kegljev
Roblek Jaka	8 tekem povprečje 385 kegljev
Celar Jože	7 tekem povprečje 386 kegljev
Pintar Miro	6 tekem povprečje 390 kegljev
Selan Roman	3 tekme povprečje 367 kegljev
Bukovnik Franc	3 tekme povprečje 418 kegljev
Kunstelj Andrej	3 tekme povprečje 420 kegljev
Debeljak Boris	1 tekma povprečje 403 keglje

JANEZ UMNİK